

Починаючи з 5-місячного віку ураженість тварин гельмінтами *Trichuris suis* зменшувалась і в цілому по групі відгодівлі була в 1,73 рази меншою ніж у тварин віком 2,5-4,5 місяці.

Також, слід зауважити, що не зважаючи на формування вікового імунітету в тварин старшого віку 41,7% свиноматок фактично є носіями гельмінтів. Таким чином свиноматки хоч клінічно не хворіють, але можуть бути потенційним джерелом інвазії для поросят. Цей факт слід враховувати при проведенні профілактичних дегельмінтизацій.

УДК 637. 05

Строяновська Л.В., студентка 2 курсу магістратури спеціальності “Ветеринарна медицина”
Науковий керівник – Супрович Т. М, доктор с.-г. н., професор
Подільський ДАТУ, м. Кам’янець-Подільський, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІГУ ТА ЛАБОРАТОРНОЇ ДІАГНОСТИКИ ВІБРІОЗУ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ

Актуальність теми. Однією з найважливіших умов підвищення рентабельності тваринницької галузі сільського господарства, у тому числі і молочного скотарства, є високий рівень відтворення стада, досягти який можливо за умови зниження захворюваності корів-матерів і отриманого приплоду. Найбільш суттєвими природними резервуарами збудників вібріозу є свійські, сільськогосподарські тварини і птиця. Захворювання спричиняє значні економічні збитки тваринницьким закладам за рахунок недотримання приплоду та втратою дорослими тваринами своїх репродуктивних якостей. Багатогранність клінічних форм прояву, схильність до абортівного і навіть латентного перебігу створюють труднощі при діагностиці хвороби. Нерідко тільки проведення лабораторних досліджень набуває вирішального значення при постановці діагнозу на вібріоз.

Метою досліджень було встановити епізоотологічні особливості перебігу вібріозу у великої рогатої худоби в господарстві та проаналізувати результати лабораторної діагностики.

Матеріали і методи досліджень. Дослідження проведено на базі філії “Кам’янець-Подільська” ТОВ СП “НІБУЛОН” Кам’янець-Подільського району Хмельницької області та у Хмельницькій регіональній державній лабораторії ветеринарної медицини. Лабораторна діагностика включала мікроскопічні, бактеріологічні та серологічні дослідження з виділенням і визначенням підвиду збудника. Для дослідження у лабораторію відправляли від корів абортівні плоди, цервікальну слизь в перші 3-4 доби після абарту. Отриманий матеріал одразу висівали у НРА, бульйон Болтона, агар Престона, вугільний агар, М-Х з кров’ю. Чашки перевіряли на наявність росту через 24,48 та 72 години. Проводили характеристику росту колоній на поживних середовищах, робили фіксовані мазки і фарбували їх за Грамом. Свіжовиділені культури одразу перевіряли на каталазу та оксидазу активність. Чутливість ізолятів *Campylobacter* до антибактеріальних препаратів визначали методом дифузії в агар.

Результати дослідження. Було виявлено, що вібріоз у корів проявляється клінічно абортами, затримкою посліду, подовженням сервіс періоду,

тимчасовою неплідністю. Результати серологічного дослідження встановили, що лише у 50% тварин з переліченими клінічними ознаками виявлено антитіла до кампілобактерій.

У лабораторії з патологічного матеріалу було виділено епізоотичні штами *Campylobacter fetus subspecies fetus*. Встановлено, що збудник досить вибагливий до умов культивування, тому до складу поживних середовищ для кампілобактерій додатково необхідно включати поживні компоненти, які прискорюють ріст та розмноження цих мікроорганізмів. Виділені культури збудника росли при температурі 25°C і 37°C і не росли при 15°C та 42°C. Утворення індолу та гідроліз гіпурату отримані культури не проявили. З абортів плодів збудник виділявся з жовчного міхура і печінки. Паралельно з кампілобактеріями з патологічного матеріалу було виділено супутню мікрофлору: ешерихії, стафілококи і синьогнійна паличка.

Дослідження по визначенню чутливості ізолятів *Campylobacter fetus fetus* до антибактеріальних препаратів показали, що отримані культури найбільшу затримку росту давали на ципрофлокс, гентаміцин та метронідозол: від 20±0,6 мм до 28±0,3 мм. Терапевтична ефективність лікування хворих вібриозом корів була 100% при застосуванні Ніюкситілу, Ципропфлюксу ТМ та Оліговіту. Економічний ефект, отриманий в господарстві від проведених лікувальних і профілактичних заходів на 1 грн. витрат склав 4,3 грн.

УДК 619: 618. 14-002: 615. 849

Тимчій М.Є., студент 2 курсу магістратури спеціальності "Ветеринарна медицина"

Науковий керівник – Керничний С.П., кандидат вет. наук, доцент

Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна

ДІАГНОСТИКА, ЛІКУВАННЯ ТА ПРОФІЛАКТИКА АКУШЕРСЬКОЇ ПАТОЛОГІЇ У КОРІВ

Однією з актуальних проблем, яка потребує вирішення у ветеринарному акушерстві, є профілактика та лікування післяродових захворювань у корів, серед яких провідне місце займають субінволюція матки та ендометрит. Відомо, що у відновленні репродуктивної функції корів після родів важливе місце займає перебіг післяродового періоду. В цей час проходить зворотній розвиток (інволюція) статевих органів до стану, який передував вагітності, проходить підготовка організму до прояву стадії збудження статевого циклу і наступної вагітності.

У останні роки в практиці ветеринарної медицини відмічається тенденція до поширення акушерських і гінекологічних захворювань у домашніх тварин, чільне місце серед яких, посідає субінволюція матки. Особлива небезпека субінволюції матки полягає в тому, що вона приводить до появи післяродового і хронічного ендометриту, функціональних розладів яєчників та інших патологічних процесів у статевому апараті, що врешті-решт спричиняє стійку неплідність самок. Літературні дані свідчать, що субінволюція (35,3%) і гострий ендометрит (41,9%) є найбільш частими ускладненнями післяродового періоду, а такі відхилення від норми перебігу родового процесу як слабкі перейми та потуги, затримка посліду,